

Henning Nielsen havde videre fortalt, at tyskerne havde fundet nogle papirer, som flyverne formentlig havde forsøgt at skjule ved at grave dem ned i jorden, nær flyet. Tyskerne havde gået og "vigtet" sig med papirerne.

En genbo ved navn Halvor Andreasen og hans søn, Christian, fra gården Stubskovvej 1, fortalte Martin Overgaard Nielsen, at de havde hørt støj om natten, og af denne årsag var de løbet tværs gennem terrænet og op til en høj, beliggende syd for stedet for nødlandingen. Herfra havde de betragtet det brændende fly, og ind imellem hørte de nogle mindre eksplosioner fra flyet. De tænkte, at det sikkert var ammunition i flyet, som "futtede af", og af denne årsag holdt de sig på afstand indtil senere. De havde ikke set noget til flyverne.

Martin Overgaard Nielsen fik øje på nogle arbejdssoldater, som var i færd med at grave et større hul nær flyet. Han bad Carl Emil om at spørge, hvorfor de gravede. Carl Emil kunne jo tale tysk.

Arbejdssoldaterne svarede, at de skulle grave hullet for at komme stumperne fra flyet ned i dette og således fjerne stumperne. Med Carl Emil som tolk tilbød Martin Overgaard Nielsen herefter soldaterne, at han gerne skulle påtage sig at køre stumperne væk, og på denne måde frigøre soldaterne for gravearbejdet. Det blev accepteret af soldaterne, og Martin Overgaard Nielsen begyndte at læsse stumper på ladet af sin varevogn. Blandt stumperne fandtes en stor benzintank af kobber. Denne måtte han ikke tage for tyskerne.

Martin Overgaard Nielsen kørte fire til fem læs vragstumper hjem til sin gård, og på et af læssene lykkedes det ham i et ubevogtet øjeblik at få den omhandlede kobbertank med sig. På en af turene hjem med fuldt læs til gården blev han og Carl Emil standset af nogle tyske "overordnede". De spurgte, hvor han skulle hen med læsset. Igen med Carl Emil som tolk forklarede Martin Overgaard Nielsen, at de havde lovet soldaterne at hjælpe med at køre nogle stumper hen til en nærliggende grusgrav og begrave stumperne her. De "overordnede" tyske soldater slog et smil op og roste dem for deres "hjælp".

Martin O.N. forklarede videre, at han fik lejlighed til at sikre sig noget tykt gearkasseolie fra den ene motor, og dette olie brugte han i lang tid fremover til at smøre sine landbrugsmaskiner med.

En stor aluminiumsspand, som han fik med sig fra flyet, benyttede han i mange år til forskellige formål i bedriften. Spanden findes ikke mere. (Det må formodes, at omhl. spand var identisk med flyets toiletspand - ifølge beskrivelse af spanden)

Kort tid efter solgte Martin O.N. de bjergede metaldele til produkthandler Marius Larsen i Hadsund for 500,-kr. Det ærgede ham en lille smule at høre, at produkthandleren videresolgte metaldelene, incl. kobbertanken, til et større produkthandlerfirma i Aalborg for 750,-kr.

For det, efter datidens forhold, ret anseelige beløb på kr. 500,- kunne Martin O.N. få råd til at købe et elektrisk drevet vandværk til gården, og således forvandlede et engelsk bombefly - eller dele deraf - til et vandværk.

Martin Overgaard Nielsen kunne ikke forklare noget om flyvernes skæbne ud over, at et par stykker af dem havde været inde på en gård i nærheden. Det forlød, at de var blevet taget tilfange af tyskerne.

Ole Rønne